

Sygn. akt: VIII K 1116/11

2 Ds. 1159/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2012r.

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Czyżycka

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Kudłaty

w obecności

Prokuratora – Grażyny Zgólki

po rozpoznaniu dnia 21 listopada 2012r.

sprawy **K. S.**

ur. (...)

w L.

syna Z. i G.

oskarżonemu o to, że we wrześniu 2005r. w L. udzielił pomocy, działającym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej D. F. i M. L., Ł. H. w ten sposób, że wydał pieczętkę firmową zakładu swojego ojca „Usługi (...) telefon nr (...)” a następnie w dniu 16 września 2005r. w rozmowie telefonicznej z pracownikiem Firmy (...) poświadczył nieprawdę co do zatrudnienia Ł. H. w Firmie Usługi (...), zmierzającego do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, czym działał na szkodę (...), (...) (...) sp z o. o.,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw z art. 286 § 1 kk

I. oskarżonego K. S. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu i kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 1116/11

Ds. 2 Ds. 1159/11

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. P. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) z siedzibą w G.32. Następnie przeniósł siedzibę pod adres ul. (...) w L.. Natomiast na firmowej pieczętce nadal pozostawała dawna siedziba, ponadto widniał na niej nr telefonu stacjonarnego (...). Oskarżony K. S. jest synem Z. P..

D. F.o pseudonimie „s.” i M. L.o pseudonimie „g.” poszukiwali ludzi, którzy na swoje nazwisko zakupią telefony komórkowe lub sprzęt RTV. D. F.i M. L.zaproponowali Ł. H.zakupienie na jego nazwisko telefonów komórkowych, które następnie zamierzali sprzedać i podzielić się pieniędzmi. W nieustalonych okolicznościach pieczętka firmowa zakładu Usługi (...)Z. P.G.(...) telefon nr (...)” znalazła się w posiadaniu M. L.i D. F.. Pieczętkę tą nieustalona osoba przystawiła na dwóch zaświadczeniach o zatrudnieniu i zarobkach Ł. H.datowanych na dzień 14.09.2005 roku i dzień 20.09.2012 roku . Zaświadczenia te wypisał M. L..

W dniu 16 września 2005 r. Ł. H.udał się do punktu sprzedaży telefonów komórkowych mieszczącego się na terenie sklepu (...)przy ul. (...)w L.. Miał przy sobie sfałszowane zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, które uprzednio wypisał M. L., a na którym widniała firmowa pieczętka Z. P.. Wynikało z niego, że Ł. H.jest zatrudniony w firmie Z. P., co w rzeczywistości nie było prawdą. Pracownica salonu W. G.w celu weryfikacji przedłożonego zaświadczenia zadzwoniła pod numer telefonu wskazany na pieczętce, gdzie nieustalony mężczyzna potwierdził fakt zatrudnienia Ł. H.. Ostatecznie z powodu negatywnej weryfikacji wniosku, nie podpisano umowy o świadczeniu usług telekomunikacyjnych. Ponadto w dniu 24.09.2005 r. na podstawie sfałszowanego zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach, na którym również widniała pieczętka firmy „U. O.Z. P.G.telefon nr (...)”, Ł. H., M. L.i D. F.dokonali wyłudzenia usług telekomunikacyjnych na szkodę (...) Sp. z o.o.

W dniu 08.10.2008 r. zmarł Z. P., natomiast w dniu 23.10.2010 r. zmarł M. L..

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. S. k. 162, 196, 227, 232
- zeznania świadka W. G. (1) k. 6-8, 283
- zeznania świadka Ł. H. k. 18-19, 22-24, 102, 293-294
- zeznania świadka K. P. k. 27-28, 297
- zeznania świadka D. F. k. 113, 257, 258
- wykaz połączeń i abonamentów z (...) S.A. k. 43-47
- kserokopia zaświadczenia i umowy z (...) S.A. k. 48-53
- opinie z zakresu badań pisma ręcznego k. 62-79, 121-135
- tablice poglądowe k. 82-83
- zawiadomienie z (...) Sp. z o.o. k. 84
- protokół wizji lokalnej k. 104-105
- protokół okazania wizerunków k. 106-108

Oskarżony K. S.ma 26 lat, jest rozwiedziony, posiada wykształcenie gimnazjalne, jest bez zawodu, prowadzi na terenie N. firmę transportową, ma na utrzymaniu jedno dziecko. Oskarżony był karany sądownie.

Dowody:

- dane o karalności k. 238-241

odpisy wyroków:

- SR w Legnicy z dnia 29.07.2005 r. sygn. akt II K 268/05 k. 164-169

- SR w Legnicy z dnia 19.04.2005 r. sygn. akt II K 637/04 k. 170-171
- SR w Legnicy z dnia 10.12.2004 r. sygn. akt II K 881/04 k. 173-174
- SR w Legnicy z dnia 16.06.2005 r. sygn. akt VII K 338/05 k. 179
- wyciąg z repertorium za rok 2003 r. i obliczenie kary k. 172
- dane osobopoznawcze k. 161, 194-195

Oskarżony K. S. w 2006 r. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że jego ojciec Z. P. prowadzi firmę, z której utrzymuje całą rodzinę. Podał, że jak ojciec dostał wezwanie na policję, to poprosił go, żeby przyznał się do zabrania mu pieczętka. Wskazał, iż ojciec uzasadnił to tym, że jak udowodnią mu oszustwo, to może odbywać karę pozbawienia wolności i rodzina zostanie pozbawiona środków do życia. Oskarżony na rozprawie głównej również nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia. Ponadto podał, że nie zna D. F., Ł. H. i M. L.. Zaprzeczył, żeby miał w rozmowie telefonicznej potwierdzić zatrudnienie Ł. H..

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego K. S. k. 162, 196, 227, 232

Sąd zważył co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu. Materiał ten nie pozwala przede wszystkim na zakwestionowanie wyjaśnień oskarżonego nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Dla możliwości przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu koniecznym było ustalenie, że to właśnie oskarżony we wrześniu 2005 r. w L. udzielił pomocy działającym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej D. F., M. L. i Ł. H., wydając im pieczętkę firmową zakładu swojego ojca, a następnie w dniu 16 września 2005 r. w rozmowie telefonicznej z pracownikiem punktu sprzedaży telefonów komórkowych, poświadczył nieprawdę co do zatrudnienia Ł. H. w tej firmie, czym miał wypełnić znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Bezroponie ustalono, że w zamiarze dokonania oszustwa posłużono się firmową pieczętką Z. P. oraz, że nieustalona osoba potwierdziła fakt zatrudnienia Ł. H. w jego firmie.

Z. P. słuchany w 2006 r. w charakterze świadka zeznał, że nie wystawiał zaświadczenia o zatrudnieniu na nazwisko Ł. H. i nikogo takiego nie zatrudniał oraz nie potwierdzał zatrudnienia tej osoby. Podał natomiast, że jego syn K. S. przyznał mu się, że zabrał firmową pieczętkę i ostemplował jakieś zaświadczenie o zatrudnieniu, dodając, że miało to związek z jakimś telefonem komórkowym. Wskazał, że o to wszystko podejrzewa swojego syna. W związku z tym, że świadek zmarł nie można było go przesłuchać na rozprawie. W ocenie sądu do zeznań świadka należy odnieść się z dużą ostrożnością, ponieważ pieczętka, której użyto do popełniania przestępstw była własnością świadka i świadek miał osobisty interes w odsunięciu podejrzeń od siebie i w przerzuceniu odpowiedzialności na inne osoby. Zeznania Z. P. nie poparte innymi dowodami nie mogą być jedyną podstawą wyroku skazującego. Inne dowody nie wskazują natomiast na oskarżonego jako na tego, który przekazał pieczętkę i potwierdził zatrudnienie Ł. H..

W. G. (2) - była pracownica sklepu (...) w toku postępowania przygotowawczego w 2006 r. podała, że osoba podająca się za Ł. H. przedłożyła, jak się później okazało sfałszowane zaświadczenie o zatrudnieniu. Podała, że zadzwoniła pod numer widniejący na pieczętce i jakiś mężczyzna potwierdził jego zatrudnienie. Na rozprawie głównej podtrzymała uprzednio złożone zeznania, lecz nie pamiętała już czy rozmawiała przez telefon z kobietą, czy też mężczyzną.

Ł. H. słuchany w 2006 r. i w 2007 r. w charakterze podejrzanego wyjaśnił, że osoby o ksywach „s.” i „g.” mieli już załatwione sfalszowane zaświadczenia z pieczętkami. Podał, że „g.” nazywał się chyba P.. W toku postępowania ustalono jednak, że mężczyzną o pseudonimie „g.” był M. L., który zmarł. Wyjaśnił, że nigdy nie znał właściciela firmy widniejącej na pieczętce. Potwierdził, że był świadkiem jak pracownica sklepu (...) dzwoniła do firmy (...). Wskazał, że zaświadczenie o zatrudnieniu wpisywał mężczyzna o ksywie „g.”, co potwierdziła opinia z zakresu pisma ręcznego.

Podczas czynności okazania Ł. H. rozpoznał D. F. jako osobę o ksywie „s.”. Na rozprawie głównej Ł. H. zeznał, że osobą o ksywie „g.” był S. i nie wie dlaczego wcześniej tego nie powiedział, a „s.” z nazwiska nie znał. Ponadto podał, że osoby te mówiły do siebie po nazwisku. Wskazał, że nie wie skąd mieli oni zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach. Zeznał, że oprócz w/w osób nie kontaktował się z nikim w sprawie telefonu i zaświadczeń. Natomiast w dalszej części zeznań podał, że wskazując na osobę o ksywie „g.”, chodziło o osobę która już zmarła, o czym uświadomił go przesłuchujący go prokurator. Ł. H. pomylił więc na rozprawie M. L. z osobą oskarżonego, co zostało wyjaśnione w trakcie zeznań.

Natomiast D. F. słuchany w charakterze podejrzanego w 2007 r. opisał w jaki sposób w dniu 16 września 2005 r. wraz z M. L. i Ł. H. usiłowali dokonać wyłudzenia telefonu komórkowego. Zeznał, że M. L. lub Ł. H. wypełnił zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, na której widniała już pieczętka firmy (...). Wskazał, że M. L. powiedział mu, że taką pieczętkę otrzymał od swojego kolegi, który był stróżem w tej firmie. D. F. na rozprawie głównej słuchany jako świadek podał, że nie pamięta czy znał Z. P.. Zaprzeczył, żeby miał załatwić sfalszowane zatrudnienie i telefonicznie potwierdzać zatrudnienie Ł. P. podał, że M. L. opowiadał, że miał kolegę, zatrudnionego jako stróż w firmie, której pieczętką się posłużyło.

Z zeznań K. P. wynika jedynie, że poznał on Ł. H. z D. F..

Istotnym jest, że ani D. F. ani Ł. H. jak również W. G. (2) nie wskazali na oskarżonego jako osobę, która miała mieć jakikolwiek związek z przedmiotową sprawą jak również nie podali takich okoliczności, które chociażby pośrednio mogły łączyć oskarżonego z zachowaniem jakiego miał się dopuścić. D. F. i Ł. H. wskazywali, że to M. L. posiadał wiedzę na temat okoliczności pozyskania firmowej pieczętki.

Z powodu śmierci M. L. nie można ustalić okoliczności w jakich pieczętka firmowa trafiła do rąk sprawców. Wobec takiego stanu rzeczy jedynie zeznania R. P. nie mogą być podstawą skazania K. S..

Znaczenie zasady domniemania niewinności jest oczywiste i niekwestionowane, oznacza to obowiązek badania okoliczności wskazujących na każdą wersję korzystną dla oskarżonego. Nadto sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 7 kpk, przez którą, Sąd ma swobodę w ocenie wiarygodności środków dowodowych, uzyskanych z nich informacji oraz dokonanych na ich podstawie ustaleń faktycznych, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Z uwagi zatem na powyższy sposób oceny materiału dowodowego, Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia za oskarżeniem, sprawstwa K. S. w zakresie zarzucanego mu czynu. Kierując się regułą in dubio pro reo, sąd uniewinnił oskarżonego, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Zarządzenia:

- odnotować w kontrolce uzasadnień,
- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć PR w Legnicy
- kal. 14 dni